

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, num. 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba y Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

GARSAS PER PERDIUS.

Atorném á tenirla armada.
Vull dir que s' han reunit las Còrts en vigílias del 3 de janer, sense por de cap mena, ab en Pavía lluny de Madrid, y com si aixó de governar més de mitj any á la quieta, ab la tribuna tancada y la mordassa á la prempsa, no hagués sigut res.
Pero com que are á las Còrts no hi ha demagogos, ni á Madrid hi ha Pavías, resulta que tot vá d' alló més bè.

Al últim *La Política* ha tingut rahò: *vamos bien, muy bien, retemien.*

Aixís se deduheix del discurs de la Corona, obra de 'n Cánovas y llegit baix la seva responsabilitat, en l' obertura de las Còrts.

Per entreteniment dels obrers sense feyna, dels contribuyents sense quartos y dels periodistas sense una gota de llibertat, valg á subrayar las noticias més importants que conté y las sorpresas més agradables que 'ns dona.

Sápigan en primer lloch qu' estém «en plé exercici de las llibertats constitucionals, que á tots los ciutadans, SENSE DISTINCIÓ consent are la solidés del órdre públich.»

Un lector de la *Campaña*:—Demano la paraula. Cánovas:—Per qué?

Lo lector:—Per saber si 'ls demócratas som ciutadans y tenim la llibertat per dir tot lo que pensém.

Lo fiscal d' imprenta:—Ja veunús, rellisca una mica.

Donchs sí, com anavam dient: «la riqueza s' ha aumentat.»

Crit general:—Senyor Cánovas, ¿vol fer lo favor de deixarme una pesseta?

«Per primera vegada s' realisan en l' interior grans operacions de crédito.»

Papa 'ns beneheix y 'l Sultan de Marruecos 'ns dona las gracias pèl conveni de Madrid.»

Ja está vist: som los graciosos d' Europa, y per tot arrèu 'ns reben bè.

«Hém de organizar, instruir y disciplinar l' ejército.»

Això ray! Vingan húsars de Antequera!

«Hém d' organizar definitivament lo presupuesto. Sobre aquest punt miréu ahont eram y ahont som.»

«Ahont som? A dos travessos de dit de la ruina. «A pesar de lo que hém prosperat se dona 'l cas de saldarse sempre ab desnivell los presupuestos.»

«Vaya una estranyesa! y no saben que 'u fá? Perque com més física es la pobra vaca, més mans hi há que la manyeixan.»

«Remey contra aquest mal será l' adopció de nous impostos ó la reforma dels existents.»

«Ay pobre vaca! Una disminució de ferratje. Tant se valdria que la matessin de una vegada.»

Y aquí tot fumanthi un cigarrillo d' estanch, fémhi una petita pausa, y meditém un xich sobre 'ls nous impostos:

Tenim are impost sobre la terra, sobre las casas, sobre la ganaderia, sobre l' exercici de qualsevol industria, sobre tot lo que 's menja, sobre lo que 's béu, sobre lo que 's fuma, sobre lo que 's vén, sobre lo que 's compra, sobre lo que s' enmatlleja, sobre lo que 's deixa, sobre tot lo qu' existeix y lo que no existeix.

Tal vegada are 'n posarán un sobre l' faye que 's respira, sobre 'l sol que 's pren, y sobre la pell de gallina.

Tingan en compte que no hi há pell d' espanyol que no s' hi torni al veure las urpias de la situació conservadora.

Ja s' ha acabat lo cigarro, haventse tornat fum, com las nostras ilusions; cendra com las nostras esperansas.

¿Continuéu?

«Que 'n treuriam de continuar!»

Tot lo demés es música celestial: que lo de Cuba está acabat; que allá com aquí tot vá bè: que á Puerto Rico succeheix dos quartos del mateix; que á Filipinas no hi han pogut res los terremotos; que farém varias lleys de gran interés y molta utilitat; que organisarém l' administració; que refundirém la moneda (¿encare contan que n' hi haurá?); que regularisarém la situació de las classes passivas y la Instrucció pública y la Sanitat; que crearem lo crédito agrícola, la segona red de ferrocarrils, l' establiment de ferro-carrils económichs, las patents industrials, etc. etc. etc.

En una paraula: garsas per perdius.

Total: un pom de flors que 'ns presentan: flors á dalt, flors á baix, flors á la dreta, flors á l' esquerra, y al mitj un escardot.

Aquestas flors se pansirán, anirán perdent las

fullas, desapareixerán del tot, y al cap-de-vall no quedarà més que 'l escardot ab las sévas punxas.

Flors son las ilusions que hi ha al principi de aquest discurs; flors son las promesas ab que termina. L' escardot es aquella seguretad que se 'ns dona, seguretad que jo crech més infalible que 'l Papa, de que 's crearán nous impostos.

En Cánovas ha sigut conseqüent, donantnos garsas per perdius.

Si tenen una pesseta ja cal que la amaguin bè. Las garsas quan veuen una cosa de plata se la 'n duhen.

P. K.

ANIS DE FRARE.

Per tot arrèu hont han anat los frares, brilla la prosperitat; s' entén, dintre dels convents. Ells poden dir que al trobar l' Espanya han descubert l' América.

Per tot arrèu predlean l' abstinencia, y perque 'ls fiels no pugan tenir malas tentacions, ells se cuidan de arrambarho tot: gallinas, pollastres, moltons, dinés y dinadas.

En lo número passat vaig parlarlos dels premostratenses de la Culla: avuy tinch de dirlos no més que dos paraulas dels germans de la doctrina cristiana de Molins de Rey.

Allá 'ls tenen oferintse á donar instrucció á la canalleta, per 45 duros al mes!

¿Y 'ls pobres mestres d' estudi? Oh! Aquestos si volen menjar que 's fassan frares.

¿Deliciós país!

Rigurosament históric!

Al temps de la primera república los jesuítas van ser perseguits y expulsats de Fransa.

Al passar los Alpes un tal Pare Becquer, superior de un convent de Forcalquier, ván coneixe 'l ab l' olor y ván detenirlo. Y á pesar de tot vá escaparse.

—¿Com s' ho ha arreglat? l' hi prèguntavan los companys.

—Molt senzillament: tenint molta serenitat y dient ab tota la flemma: «No s' en riurá poch la mèva senyora quant sabrá que m' han detingut prenentme per jesuítas.» Al veure aquella sanch freda m' han deixat anar.

—Pero vosté parlant de la seva senyora ha dit una mentida.

—No, fills mèus: la senyora de un religiós es lo breviari, y quant jo he parlat de la senyora mentalment me referia al breviari.

Un rector, curt de vista, desde dalt de la trona vá dir que tenia á la sagristia un bossinet de carbó de la foguera de Sant Llorens y que acabat lo sermó l' ensenyava.

Un escolanet molt entremaliat vá péndreli 'l

carbó de dintre de una capseta, substituint-lo ab una plometa d'acer tota encrostinada de tinta seca.
 —Miréu, fills meus deya després obrint la capseta.
 —Mossen Miquel, va observar-li un feligrés: miri que aixó es una ploma.
 Y ell sense inmutarse digné:
 —Pot ser si que m'hi equivocat de capseta. En tot cas es una ploma de las alas del arcángel Sant Gabriel.

assegura que ab motiu de lo pésimament que 'l govern administra la cosa pública, se sortiran de la majoria alguns diputats catalans, castellans y andalusos.
 Are jo voldria saber si realment se 'n separan per lo malament que administra ó per lo malament que distribuix.

Lo discurs de la corona está tot plé de yas.
 Lo rey «se presenta ya» ab la nova esposa.—
 «A los grandes deberes que tenfamos ya mi esposa y yo.»—S' observa «ya el crecimiento de la riqueza pública.»—S' observa «ya el ámplio ejercicio de las libertades.»—S' observa «ya la dicha poco gozada de no tener España un rebelde.»—
 L' obra de reorganisció «está muy adelantada ya.»—Per aumentar nostras defensas, algo se ha hecho ya.»—Hi ha molts assumptos «en parte iniciados ya.»
 Davant d' aixó 'l país posa cara de prunas agras y diu:
 ¡Ya, ya!

L' Ajuntament de Barcelona té una gran idea per fer economías. Aquesta idea consisteix en apagar la meytat dels fanals desde las dotze de la nit en amunt.

¡Quina llástima que las cosas bonas se fassan á mitjas!
 Una vegada posats á apagar, tant se valdria que 'ls apagessin tots, y que 'ls que volguessin corre de nit anessin ab un fanalet, com en los temps de la Picó.

Y si l' Ajuntament tracta de apagar llums, podria suprimir al mateix temps los ciris y atxas que regala á las iglesias.

Pero cá: aixó es cera que 's donan los regidors quan van á las professons, y tant se valdria suprimir los bolados de ca la Ciutat.

Irregularitats de la senmana:
 A Valladolid n' hi ha hagut una de considerable en lo ram d' Estancadas. Los més informats la fan pujar á unas 18.000 pessetas.

Lo giro mútuo de Madrid ha pagat 1.000 pessetas en libransas falsas.

A Nava del Rey se 'n ha descubert una de bèn grossa.

A Pontevedra van ser descuberts los lladres en lo moment precís en que se 'n duyan 31.000 duros de la caixa de fondós provincials. A pesar d' aixó 'ls lladres van escapularse.

Se continuarà que no en vá es l' administració espanyola un garbell plé d' aigua: no se 'n hi sosté una gota.

Y sobre aixó de las irregularitats dirhen que 's armará una discussió tremenda en lo Congrès.
 Pero al govern aixó 'l té sense cuidado, per quant se proposa demostrar que d' irregularitats també n' hi havia en temps de la revolució de setembre.

Lo país paga tots los gastos, y ab motiu d' aixó ja 'ls dich jo que tindrán un bon consel de tripas.

Hem rebut unas «Taulas de equivalencia de totas las midas y pesos de Castilla y Ca alunya á las métricas y vice-versa» escrits per D. Martí Pons.

Are que está en vigor lo sistema métrich es una obreta indispensable.

S' ha dit que 'l ministre de la Guerra estava disgustat d' en Pavia.

No at cert: lo ministre de la Guerra per 'si sol no pot disgustarse ab ningú.
 Per disgustarse necessita 'l permís d' en Cánovas.

Síntesis del discurs de la Corona:
 Ha renascut lo credit, tothom disfruta de la li-

bertat constitucional, no hi ha un sol rebelde en armas, l' ordre está assegurat...
 En conseqüencia de tot lo qual crearán uns nous impostos que 'ns vindrán de perilla.
 La lógica conservadora es aixís: sempre se 'ns endú una tireta de pell.

De un periódich de Madrid:
 «Efemérides del dia 30 de Deseembre de 1870 ensá:

- «Mort del ilustre general Prim.
- «Desembarch de D. Amadeo á las costas d' Espanya.
- «Proclamació de D. Alfonso XII.
- «Mort de Ayala.
- «Atentat contra 'l rey per Oliva Montcusí.
- «Obertura de la legislatura de 1880 á 81.
- «Una pregunta: ¿Que 'ns tindrà guardat lo 30 de Deseembre de l' any 1881?»
- «Visquem y veurem.»

De Filipinas s' ha rebut un telégrama explicant que 'l Capitá general ha obtingut resultats molts brillants convertint indios igorrotos per medi de baratijas.

Las cosas de Espanya son aixís.
 Allá dalt governan los frares, y en camhi 'ls generals s' entretenen convertint igorrotos ensenyantlos miralls, collarets y escopetas de fira.
 Per aixó jo no hi enviaria generals, sino quinquillaires.

Historia contemporánea:
 Lo mateix dia que s' obrian las Corts, á la tarde, se celebravan al dematí los funerals de 'n Prim.
 Lo duch de la Torre vá presidir aquests funerals, y á la tarde, á pesar de ser de la comissió que devia sortir á rebre al monarca, no vá poder anarhi per no trobarse massa bè de salut.
 Pero per aixó 'ls qu' estimin al general Serrano que no 's desconsolin.
 L' endemá 's trobava més trempat que un júnjol.

Aquesta es una enfermetat nerviosa, que vé en un moment determinat y passa depressa.

LA VEU DELS CORRESPONSALS.—De Ripollet nos escriuhen dihentnos que cada senmana hi vá una monja de Sabadell á predicar á las Hijas de Maria, dihentlos: 1.ª Que 's posin poca roba, perque Déu vol sacrificis.—2.ª Que quan tingan molta gana menjin poch.—3.ª Que 's guardin de llegir la Campana de Gracia.—4.ª Que 's fassin monjas y ajudin á sostenir la religió, encare que siga contra la voluntat dels seus pares, y á costas de la seva familia. Seguint aquestas máximas no n' hi haurá cap que arribi á professor, perque si duhen poca roba s' encostiparán, y si no menjan gayre 's tornarán tísicas, y si no llegeixen la Campana perderán l' humor, y si 's rebelan contra 'ls seus pares s' exposan á rebre un mal tanto.

PREPARATIUS.

¡Aixís m' agradan! D' aixó es de lo que jo 'n dich homes.
 ¡Qué tant contemplació!
 Endavant la pro'essó y deixarse ja de bromas.
 ¡Qu' es aixó d' esparverarse, si ara som més forts que may!
 Qué? qu' es precs bellugarse, y está alerta, y desplegarse y fer molts crits? Aixó ray.
 D' ardor no 'ls en falta pas, l' entusiasme no 'ls amengua; tenen bon capet, bon bras, molts entranyas, molts nas, y, sobre tot, molta llengua.
 L' ocasió es ara excelent, las Corts obertas están, no 'ls falta cap element, armas al hombro al moment, y endavant, sempre endavant!

May havia vist ningú tant trempats als fusioanistas, mirinsels com 'n lo bú, lo front alt, l' aspecte dú, mentres repassan las llistas.
 Las filas s' han engruixit, la fé ja se 'ls ha acabat, y sembla que han decidit demostrar que 'l tal partit pot més del que s' ha pensat.
 No será una distracció com las de tantas vegadas; ara vá tant de debò, que portan ja á prevenció totas las midas fixadas.
 Diu que tenen ja trassat

un hermós plan de campanya, en virtut del qual aviat darán un pas bèn donat y 's farán amos d' Espanya.
 Ara s' están repartint los papers de la funció, y tots aniran surtint donant mormas y ferint sens treva ni compassió.
 L' un treurá 'l nas y dirá que aberreix á aquest govern, y un segon anyadirá que Don Anton vol probá de suplantá al Pare Etern.
 Un altre alsará la veu assegurant que avuy dia ningú merja, dorm, ni beu, y que ningú gras se veu sino aquells que 'l mónstruo cria.
 Res de miras, ni atencions, ni romansos, ni fanals: las bocas serán canons, las paraulas serán trons, los tiros serán mortels.
 ¡Oh! ¡Quín efecte més gran farà aquell apilament de paraulas, que 's dirán rebotent, bullint, cremant, com un volcán quan s' encén.
 ¡La deshonra... la ruina... lo porvenir... la nació... las lleys... la missió divina... la producció... la marina... la suprema salvació...!
 ¡La pátria... los alts poders... los gloriosos fets antichs... la política... 'ls deberes... l' agricultura... 'l comerç...!
 ¡Oh! ¡quins cohets més bonichs!
 Si aquest plan tant bèn pensat als fusioanistas no 'ls salva, ja poden dir que han plegat, perque s' haurán malgastat tota la pólvora en salva.
 Lo que temem,—y en aixó l' experiencia es consellera,— es que tanta decisió com demostra la fusió mori d' un altra manera.
 Temem que un ministre un dia los parli del presupuesto y ells quedin plens d' alegria, sense di esta boca es mia, assentadets al seu puesto.
 Tantas volts ha passat, que no es molt qu' ara ho pensém.
 ¿Tindrán més formalitat?
 ¿Farán lo que han pregonat?
 Dintre de poch ho sabrem.

C. GUMÁ.
 N Cánovas, avants de comensar ja ha perdut dos diputats de la majoria. El Conde de Torre-Mata. Y el Sr. Ledesma. Redolins:
 Ja no vol més xocolata el conde de Torre-Mata.
 Si fan molts com en Ledesma lo govern perderá l'esma.

La sessió preparatoria del Congrès vá ser presidida pèl diputat Sr. Carriquiri. Carriquiri, divisa encarnada. ¡Que lo mate Peroy!

Al reunir-se 'ls diputats de la majoria, en Cánovas vá fer un discurs. En vigílias de la batalla 'ls generals solen arengar al seu exercit.
 Veus aquí las flors més principals de aquesta mata d' orenga.

«Lo partit conservador-liberal está unit y compacte»
 Si: com lo turró d' Alicante.
 «En aquell instant crítich vaig acudir ab dolor al llamament de la Corona.»
 Lo senyor Bau ab primor ab primor caixals extrau; caixals extrau sens dolor sens dolor del Sr. Bau.
 «Lo país es nostre jutje.»
 Sí, pero en los estanchs no hi ha paper sellat per extendre la sentència.

«La nostra obra està bastant adelantada; però l'hi falta alguna cosa.»
Per exemple uns quans impostos nous.
«Lo dia que no puga prosseguir aquesta obra s' retirará tranquilament del poder.»
Aquest dia vindrà, quan l'os quedi ben escurat.
Llavors que'l rosegui qui vulga.

De un periódich de Santander:
«L'any 1880, en l'últim dia, vá regalarnos un eclipse de sol.
»Es com si diguessim que vá despedirse de nosaltres fentnos l'ullet, y com si 'ns digués aludint als conservadors:
—Aquí queda aixó.»

Recullit pels vols de Nadal:
—Has vist desgracia com la mèva! Tenia un dècim de la rifa y no 'm toca res, y com si no m' hi volguessin, me tornan los quartos.
—Pitjor á mí que no m' ha tocat res y se me 'ls quedan
—Si vamos; pero no negarás que lo mèn no deixa de ser pega.
—Si, realment, es pega; pero pega dolça.

Lo dia dels reys:
—Noy que t' han dut los reys?
—Mitj duro.
—¿Y que n' has fet?
—Me n' hi comprat un porta-monedas de déu rals, per guardarlo.

Segons sembla está á punt de establirse á Barcelona un institut femenino.
Desd' are reclamo una plassa.
Desde la plassa de porter fins á la de professò de ganxet, ja 'u saben: manin y disposin.

El *Gobierno*, periódich ministerial que 's publica á Barcelona, sense que ningú l'hi digués res, vá sortir aquest dia defensant al célebre marquès de Rays, aquell ilustre *negrer de carn blanca*. Dispensen l'antífessis.
Molt m' agrada que 'ls periódichs del govern defensen la colonisació de Port Breton. A tal causa tals defensors.
Una cosa voldria y m' atreveixo á demanar á aquest periódich; y es que vegi si dona entenent á n' en Cánovas de anarse'n de primer ministre á aquella colonia.
A veure, maco, á veure si l' embarcas!

Cosas que aquest any han dut los reys:
A n' en Cánovas unas xurriacas.—A n' en Romero Robledo, una paperina de taps de botella de Champagne.—Al conde de Toreno, unas ferraduras de plata.—A n' en Cos Gayon, uns rosaris de sal de Cardona.—A n' en Pavia, una gorra de cop.—A n' en Fontrodona, uns pantalons llarchs.—Y al fiscal de imprenta, unas ulleras de vidre de multiplicar.

No puch méns de recomenarlos la suscripció pública que han obert alguns periódichs per obsequiar á la minoría del Ajuntament, ab motiu de la seva campanya sobre 'ls fets de la Créu Cuberta.
A la redacció de la *Gaceta de Catalunya* s' admeten las quotas que tingan á bé donar tots los amichs de la moralitat administrativa-municipal.
Per poch que siga, es necessari que s' hi interessen tots los barcelonins.
Se parla de una gran serenata; y per consegüent no hi ha que dir que lo que per la minoría será serenata per la majoría serán uns esquellots.
O millor dit encare, segons l' *Esquilla de la Torratxa*:
Per la minoría será serenata.
Per la majoría sera-nata.
Y molt ben dada.

Ha sigut presa tota una partida de lladres que corria per las provincias de Salamanca y Zamora, inclús le seu gefe anomenat lo *Quincallero*.
Vaja, res: una partida de quincalla.

Lo president del Senat ha trobat una paraula per designar las *irregularitats*.
En lo seu últim discurs ne diu *disiracciones*.
Será per lo molt que 'l govern se *distreu*, y per lo molt que aquestas cosas ens *distreuen* á nosaltres.

«Vint anys de poder»
Aquest es lo títol de un llibret de 74 planas, en lo qual se demanan vint anys més de poder pèl Sr. Cánovas.

Firma aquest llibret lo Conde de las Almenas.
Disbarat dels disbarats:
ab vint anys, ja serán morts de tips los conservadors ó nosaltres d' empassats.

Se tracta de un jove que vá darrera de una noya, y dels pares d' aquesta que per agafarlo y comprométrel, un dia l' emprenen y l' hi diuen:
—Mira Matéu estem molt contents de que tingas relacions ab la noya, y si t' hi vols casar com que tu ets llauner y ets pobre 't plantarem desseguida.
¿Saben que vá fer en Matéu?
Va ser més generós y vá plantar á la noya.

La noya es la situació; lo seu pare es en Cánovas, y en Matéu es en Matéu.
Desgraciadament, aquest may acaba de plantarla.

Un cap de trons vá entrar á una taberna y vá beure fins á dalt de tot. Després de beure vá comensar á fer bestiesas.
Lo mosso de la casa per evitar un escándol, ab un empenta vá treure'l al carrer, y 'l borratxo l' hi deya:
—Home, home; no 'm trabuquis: mira que 'm farás vessar.

Un que havia tingut la verola vá anar á una imprenta y dirigintse al impresor vá dirli:
—Voldria que 'm tirés alguns retratos.
—¿Porta 'l grabat?
—Si senyó, 'l duch á la cara mateixa.

Un tipo embossat ab la capa, entrava un moltó pèl Portal Nou.
—¡Ep, mestre! va dirli 'l burot. ¿Qué portém?
Y 'l matutero l' hi vá respondre:
—No rés, un violí.
—Donchs mira tapa las clavillas, perque se l' hi veuen las potas.

A la plassa mercat de la Boquería una senyora está á punt de comprar un tros de cuixa de moltó. Allá al péu de la taula hi ha 'l gos del carnicer, que mirant la indicada cuixa, la vista se n' hi vá.
—Pobre bestiola, exclama la senyora; y donchs ¿que no l' hi deixa tastar may la carn?
Lo carnicer respon:
—Y perque la necessita?... Si 'l vejés al Escorxador no més que de lleparla s' alimenta prou.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

- XARADA 1.ª—Oficial.
- Id. 2.ª—Teresa.
- ENDEVINALLA.—Aranyas.
- MUDANSA.—*Deu, meu, feu, Seu, neu.*
- LOGOGREFO NUMERICH.—Sogra.
- COMBINACIÓ NUMERICA.—3 2 4
2 4 3
4 3 2
- TRIANGUL DE PARAULAS.—Pomas
Oros
Mot
As
S
- GEROGLÍFICH.—*Gasta y no mal gastis.*
Ha enviat todas las soluciones lo ciutadá Piquis-miquis; 6 Pastera, Un Recoletó y Ana Cleto; 5 Barril, Pastanaga y Pá y Naps; 4 J. de N.; 3 Pere Suau; 2 Nyámena y Borrego de Cardedéu y 1 no més Hereu Sis-plau-per-forsa.

XARADAS.
I
Prima dos nom de dona es;
tres segona 't pot ferí;
segona al revés y tres
veurás cada dematí.

Pèl mar primera girada
junt ab dugas trobarás,
y mirant be la xarada
més d' una tot hi veurás.
UN TAPÉ Y F. DE T.
II.
Talent tot tè D. Pasqual
y dos tres lo mèu parer
en lo discurs que vá fer
en hu del seu principal.
PAU SALLA.

MUDANSA.
Una tot qu' es molt maqueta
vá regalarme una tot
y en total lo seu xicot
vá despreciá á la pobreta.
TIJA XICH DE M. DE R.

ENDEVINALLA.
En un dia dat me busca
y 'm llensa tota la gent,
y tinch un parent molt pròxim
que li passa lo mateix.
GALLINETA.

TRENCA-CLOSCAS.
Llorens, Denis, Aciscle, Anton, Salvador, Bernat,
Esteve.
Ab aquests noms, posats en columna, se troba lo nom
d' una població de Catalunya.
FELIU FELIU.

QUADRAT DE PARAULAS.
Sustituir los pichs ab lletas que llegidas vertical y horizontalment digan: la 1.ª ratlla un metall; la 2.ª nom de dona; la 3.ª un episodi de la guerra y la 4.ª un animal.
CAU RECAU Y S. VICENS.

LOGOGRIFO NUMERICH.
1 2 3 4 5 6—Un joch.
1 2 3 6 5—Un personatge de la passió.
1 2 5 6—Una classe de roba.
1 2 5—Lo que tots tenim.
1 2—Un arbre.
J. ESTEBANY.

GEROGLÍFICH.
K
D A
D A
L I
K
D A
D O O
O S
DIEGO RIERA.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.
Han enviat xara 'as ó endevinallas dignas d' insertarse los ciutadans Pere Poruch, Nyámena, Pau de l' Orga y Xarrapeta.
Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen com y tampoch io qu' envian los ciutadans Joan d' Horta, Xerraquen, Noy de 'n Xuclá, Pere Botero, Sis-plau per forsa, Antonet Galgo, Barreteire, Zulú del Clot, Toni Grice y Albin.
Ciutadá Recoletó: Insertaréu l' avis, una mudansa, alguns extrems y dos conversas.—S. D. Ripollé: La primera part vá be y ho doném: respecte á la segona cregui qu' es mes prudent no dirne res.—B. Escudé Vila: Publicaréu la poesia.—Joan Vilaseca: La primera y la segona poesia podrán arreglarse; lo demés no va pas tant be.—J. R. y P.: Las dugas poesias son flaquetas.—Llarch y prim: Insertaréu una conversa.—Cosme:—Idem un geroglífich.—B. B. Blanés: La senmana entrant parlarém del imprés que ha tingut á be enviarnos.—Maco-tonto: La carta primera está escrita ab facilitat; en quan á la segona hi ha molts consonants imperfectes, y además hi falta xispa, y fins nos sembla veurehi una alusió personal no sabem á qui, que no saltres no podém acullir en las nostras columnas.—A. Solá y Vidal: Insertaréu la narració.

ALMANACHS AMERICANS DE PARET.
ab xaradas, epigramas, endevinallas y fins guisats per las cuineras.
Gran asurtit per tots los gustos y todas las fortunas.
Dibuixos variats, cromos perfectes, incrustacions d' or, formas distintas y elegants, tamanys de todas classes y preus baratissims, desde 2 rals fins á 48. Tot aixó ho trobarán en la llibreria de 'n Lopez, Rambla del mitj, 20. Vajin á veure 'ls y se convenceran que no exagerém.
VENTA AL POR MAJOR Y MENOR. Als corresponents s' otorgan grans rebaixas

CALENDARIOS ILUSTRADOS EN FORMA DE LIBRO.
Almanaque de la Ilustracion, 8 rs.; de El Buñuelo, con cromos, 8 rs.; de La Alegria, Chistes, Tio Carcoma, Bueno, bonito y barato, Hispano Americano, Quita pesares, Enciclopédico, La Risa, Los Maridos, etc. todos con laminas a 4 rs. El Cencerro, a 2 rs. y El Cas-cabel 1 rs.—Se venden libreria de Lopez, Rambla del Centro, 20.
LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.
Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

LA CAMPAÑA DE GRACIA
LO DIA DE REYS.

¡Malviajte! Cad' any han d' enviarnos la mateixa joguina.